

Vergetelheid

Zoals vrieskou mondjesmaat
in onze huizen kruipt
van keukenkast tot bed
en we voelen het niet,

zoals onze dromen als schaduwen
naast ons lopen, vertellen
wie we nog niet zijn
en wij horen het niet.

Zoals de jaren snel
om zich heen grijpen,
ons nederig maken
en we onthouden ze niet,

zoals we stof en as zijn,
een stip in een wit vlak
waarrond alles begint
en we beseffen het niet.

Herinneringen bestaansrecht zoeken
in de mazen van een afscheid
en ze vinden nergens een plek.

Wortels door asfalt breken
en we zien het niet.

Zo schuiven wij
vergetelheid opzij.